33 DE ASPIRANȚI ROMÂNI LA STARTUL ATLETIC AL OLIMPIADEI!

— Analiza lotului, desfășurată ieri, a scos la iveală concluzii interesante —

Continuînd seria analizelor loturilor olimpice, Biroul C.N.E.F.S. a ascultat ieri informarea prezentată de Biroul Federației Române de Atletism. Aceasta a punctat locul deținut de atletism în programul Olimpiadelor și felul în care a fost reprezentată mișcarea sportivă românească la cele patru Olimpiade de către atleții săi: două puncte în 1952, tot atîtea în 1956, 12 puncte și 2 medalii în 1960, 23 puncte și 3 medalii în 1964. Pentru a se asigura în continuare această ascendență, Biroul F.R.A. a luat, începînd din toamna anului 1967, o serie de măsuri, dintre care cele mai importante au fost: stabilirea de norme de participare la J.O., în afara celor internaționale și, bineînțeles, în conformitate cu valoarea actuală a atletismului mondial, ca și cele privind procesul de pregătire și verificare a celor susceptibili de selecționare.

Comparativ cu anul 1964 (Olimpiada de la Tokio) situația prezentă este superioară întrucît, cu 4 ani în urmă, doar 4 atleți români se înscriau în ordinea primelor 10 rezultate mondiale, în vreme ce acum numărul sportivilor noștri cu performanțe în tabelul primilor 10 din lume s-a ridicat la 10. O situație îmbunătățită prezintă și clasamentul primilor 10 performeri europeni în care figurează, pe lîngă cei 10 cuprinși în ierarhia mondială, încă 6 atleți români.

Analizarea periodică a activității atletice a constituit o metodă permanentă de lucru a Biroului F.R.A., iar asigurarea unui calendar intern și internațional corespunzător a permis, în mod permanent, contactul celor mai buni atleți români cu posibilii lor adversari de peste hotare.

Informarea a analizat apoi în mod individual starea de sănătate și de formă sportivă a principalilor pretendenți la un loc în echipa olimpică a țării noastre și, totodată, necesitățile semnalate de antrenorii acestora.

Concluziile care s-au desprins din ampla informare a Biroului F.R.A. au fost supuse apoi discuției celor prezenți. Dintre acestea au stîrnit interesul participanților la ședința comună a Biroului C.N.E.F.S. cu cel al F.R.A. și a unor invitați, modificarea sistemului folosit în pregătirea pentru J.O. din 1964 în ceea ce privește descentralizarea pregătirilor, propunerea de a se deplasa în Mexic 2 și chiar 3 atleți pentru o probă, dintre aceștia urmînd să facă parte și unii tineri de reale perspective pentru Olimpiada din 1972, porțile lotului olimpic rămînînd deschise pînă la campionatele internaționale ale României oricărui performer care realizează normele cerute, ca și planul de pregătire a ultimei etape pînă la startul olimpic de la Ciudad de Mexico.

Din cuvîntul celor prezenți am reținut următoarele: colaborarea Biroului F.R.A. cu organele de conducere ale C.N.E.F.S. a fost corespunzătoare în ultima etapă și are toate premisele de a se menține și chiar de a se îmbunătăți; în raport cu loturile de atleți ale altor țări europene normele stabilite de F.R.A. sînt mai severe; starea de sănătate a unora dintre cei mai buni atleți români este, în schimb, necorespunzătoare la această oră, fapt pentru care se impun măsuri nu numai urgente, ci și eficiente; aprecierea unor organe de presă potrivit căreia Biroul F.R.A. „a pierdut din mînă controlul pregătirii" este total nefundamentată și nu corespunde realității, avînd darul să întrețină o atmosferă nesănătoasă în jurul lotului olimpic de atletism; în 22 de probe atletice rezultatele din acest an sînt mai bune decît cele din perioada corespunzătoare a anului 1964, iar la 6 probe mai slabe; țara noastră și-a cîștigat — prin rezultatele de pînă acum — dreptul de a avea doi participanți la unele probe atletice, drept cu care nu se pot mîndri multe alte țări; pregătirea psihologică a atleților poate juca un rol important și este recomandată atenției Biroului F.R.A.; lotul olimpic de atletism se impune a fi controlat cu regularitate și calm, pentru a se asigura un climat propice lucrului intens și a se îndepărta unele excese de natură extrasportivă de care s-au făcut, după cît se pare, vinovați unii sportivi; s-a recomandat, de asemenea, acordarea unei atenții deosebite nu formei de pregătire, ci conținutului acesteia ca și alternarea pregătirii specifice cu cea generală, practicată în timpul iernii.

După ce tov. Mihai Florescu, președintele F.R.A., a răspuns întrebărilor ce i-au fost puse, tov. A. Alexe, președintele C.N.E.F.S., a tras concluziile ședinței de analiză din care a reieșit că Biroul C.N.E.F.S. apreciază în mod pozitiv activitatea F.R.A., căreia îi revine în continuare sarcina pregătirii lotului olimpic, sub controlul conducerii C.N.E.F.S., cerînd totodată ca la baza criteriilor de selecționare pentru Mexic să stea performanțele reale.

REP.

SUB SEMNUL CERCURILOR OLIMPICE

NU NUMAI „ACARUL PĂUN"!...

- G. Moiceanu, singurul vinovat?
- Antrenorii Martie Ștefănescu și Constantin Voicu își spun părerea
- Se impun măsuri ferme pentru eradicarea dopingului

Marți, de dimineața pînă seara, biroul F.R.C. și, apoi, comitetul federal au dezbătut pe larg activitatea ciclismului nostru, carențele care-i frînează încă dezvoltarea, mijloacele pentru redresarea lui. Și nu se poate spune că acești activiști — în marea lor majoritate voluntari — care-și dăruiesc, din dragoste pentru sportul cu pedale, timpul liber pentru elucidarea problemelor atît de complicate ale acestei discipline — au avut o misiune ușoară. Începînd cu dificultățile ivite în organizarea unor competiții (printr-o recentă dispoziție, participanții la o întrecere trebuie să-și asigure singuri cazarea în orașul în care are loc competiția, motiv pentru care mulți dintre concurenții „Cupei orașelor" au stat pe străzi 10 ore în căutarea unui loc la hotel), cu acelea privind repartizarea materialelor (provincia, pe bună dreptate, este total nemulțumită) și încheind cu slaba muncă de educație desfășurată de către antrenori, birourile secțiilor, cluburile și federația de specialitate, în rîndul alergătorilor — iată pe scurt itinerarul discuțiilor la care au luat parte membrii forurilor de conducere a ciclismului românesc. O anume problemă — cea privindu-l pe Gabriel Moiceanu — a constituit în special preocuparea biroului federal. Spre regretul nostru, discuția s-a transformat, de fapt, în dezbaterea „cazului Moiceanu", fără a se insista asupra implicațiilor pe care le are el în lumea sportului și fără a se analiza cauzele care l-au generat. Au fost și oameni care au cerut să se pună un mai mare accent pe latura generalizării lui, să se vadă și să se judece geneza „cazului Moiceanu", să se ia măsuri pentru eradicarea dopajului, devenit flagel în unele țări. Dar, cu toate eforturile acestor activiști, discuția s-a canalizat pînă la urmă în biroul federal asupra cazului lui Gabriel Moiceanu, căutîndu-se cu înfrigurare în regulamentele U.C.I. sancțiunea ce i se cuvine. Pînă la urmă a fost găsită. Întrucît nu ni s-a dat permisiunea comunicării ei (deocamdată), n-o putem aduce la cunoștința cititorilor. Clar este însă că singurul sancționat (și, deci, aparent singurul vinovat) este Gabriel Moiceanu.

Așa să fie oare? La redacție ne-au sosit o serie de scrisori în care simpatizanți ai ciclismului, activiști și antrenori își spun părerea. Și întrucît comunicatul F.R.C. n-a fost dat încă publicității, poate ar fi bine ca forul de conducere a ciclismului să mediteze și să ia în considerație părerile exprimate în aceste scrisori.

Pe marginea editorialului „Vorbitul în șoaptă...", apărut în ziarul nostru de luni 13 mai a.c., nr. 180 (5614), antrenorul brașovean Martie Ștefănescu ne scrie: „Nu pot să-mi dau seama cum acești copii minunați, crescuți cu grijă de părinți, respectați la locurile de muncă, decad în numai doi ani după ce pleacă din locurile unde au crescut. Oare să nu fie nimeni vinovat de acest lucru? Chiar nu poate fi tras nimeni la răspundere pentru lipsa de interes în educarea acestor sportivi? Adevărul este că la mai puțin de două luni după întrarea într-un lot republican, la tînărul sportiv se observă un început de înfumurare, o creștere exagerată a pretențiilor.

Nu este edificator și faptul că o serie de alergători plecați din Brașov (Ziegler, Ardeleanu, Gonțea, frații Suciu ș.a.) n-au trimis nici măcar o ilustrată colegilor lor de muncă din numeroasele deplasări peste hotare pe care le-au făcut în acești ani?

Mi-am exprimat de mai multe ori părerea că federația de specialitate are datoria să facă un sever control antidoping la competițiile noastre interne, la concursurile de selecție și chiar în timpul pregătirilor la lotul republican. Nu s-a întreprins nimic, deși F.R.C. ar trebui să țină seama și de părerile antrenorilor provinciali. Am crezut că alegerea mea ca membru al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport îmi va da posibilitatea să-mi spun cuvîntul în treburile ciclismului românesc. Dar, acest lucru nu s-a întîmplat. La federație se găsesc rul de conducere lucrurile nu merg bine?"

Antrenorul Constantin Voicu — de la clubul sportiv Steaua — referindu-se la același articol, ne scrie, printre altele: „Am ferma convingere că mai există oameni cu responsabilități pe linie sportivă care «pentru o pîine mai dulce», acceptă folosirea dopingului, găsindu-și culcuș la umbra rezultatelor false ce se obțin prin aceste practici.

Fac apel la conștiința colegilor mei — antrenori de ciclism — de a nu mai permite folosirea acestor otrăvuri, pentru că — cinstit vorbind — rareori alergătorii folosesc dopingul fără știrea antrenorului. Cer, de asemenea, instituirea unei comisii medicale care să aplice analiza antidoping cicliștilor clasați pe primele locuri în întrecerile de la noi. Și nu trebuie omiși nici juniorii. La prima etapă a «Cursei orașelor», disputată recent la Ploiești, am văzut juniori cu simptome de oameni dopați, care au căzut prin șanțuri.

Este evident că și fără folosirea acestor «stimulente» (profund dăunătoare organismului) se pot obține rezultate superioare. Echipa de juniori a clubului Steaua a realizat — fără a face uz de nici un fel de stimulente — o medie orară de 43,6 km în proba de contratimp pe echipe. Sînt și alte exemple asemănătoare. Ele vorbesc de la sine despre marile posibilități pe care le au rutierii români, despre performanțele ce le pot obține pe plan intern și internațional concurînd corect, în limitele regulamentelor ce guvernează sportul cu pedale".

Din scrisoarea tov. Jean Badea din Constanța, din cuvîntul unor participanți la plenara comitetului federal, ca și din părerile exprimate de o serie de sportivi reieșe — la fel ca din scrisorile celor doi antrenori — că responsabilitatea situației create în „Cursa Păcii" revine nu numai lui Moiceanu. Desigur, el poartă o serioasă vină. Dar, Gabriel Moiceanu a greșit fiindcă i s-a creat ani de-a rîndul climatul favorabil unei optici deformate.

Arbitrii au mai găsit și altădată stimulente în buzunarele cicliștilor. Ei au adus faptul la cunoștința federației, dar nu s-au luat nici un fel de măsuri. Lucrurile erau cunoscute de sportivi. S-a creat astfel o conspirație, pe baza căreia o serie de sportivi acționau fără teamă.

De ce se judecă acum „cazul Moiceanu", cînd el este de fapt un caz cu implicații mai largi, în cadrul căruia trebuie puși în discuție mult mai mulți oameni și, îndeosebi, cei care au favorizat apariția unor astfel de fenomene? Sîntem de părere că Gabriel Moiceanu trebuie sancționat, dar votul de blam este necesar să cadă și asupra celorlalți. Cerem federației să reanalizeze, cu și mai multă seriozitate, această problemă, să dea verdictul cel mai echitabil care să aibă în primul rînd menirea de a curma pentru totdeauna inadmisibila stare de lucruri ivită în ciclismul românesc.

Indianapolis '68

Începînd din 1911, orașul nord-american Indianapolis găzduiește, în penultima zi a lunii mai, una dintre cele mai dure și mai spectaculoase curse de automobile din lume. Întrecerea măsoară 500 de mile (peste 800 km) și se desfășoară pe un traseu lung de 4,022 km. În acest an competiția se găsește la a 52-a ediție, pe listă cîștigătorilor figurînd în decursul anilor, în majoritate, piloți americani. Dintre europeni, pe primul loc n-au reușit să se claseze, în ultimele trei decenii, decît regretatul Jim Clark (1965) și compatriotul său, Graham Hill (1966).

Cursa de la Indianapolis e unică în felul ei. Alergările se fac, contrar uzanțelor, în sens invers acelor ceasornicului, iar antrenamentele și selecția încep cu multe zile înainte de startul oficial. De obicei, se prezintă peste 100 de alergători, însă comisia de selecție nu admite în întrecerea propriu-zisă decît 33. Probele de verificare sînt deosebit de severe și un concurent trebuie să execute, pentru a fi admis în cursă, un anumit număr de probe pe distanța de 25 de mile, cu viteze medii de peste 200 km pe oră. Alura în care se aleargă în fazele premergătoare întrecerii face ca tribunele să fie arhipline zile în șir. La competiția oficială asistă pînă la 350 000 de spectatori, iar pentru ordine sînt mobilizați în jur de 4 000 de polițiști.

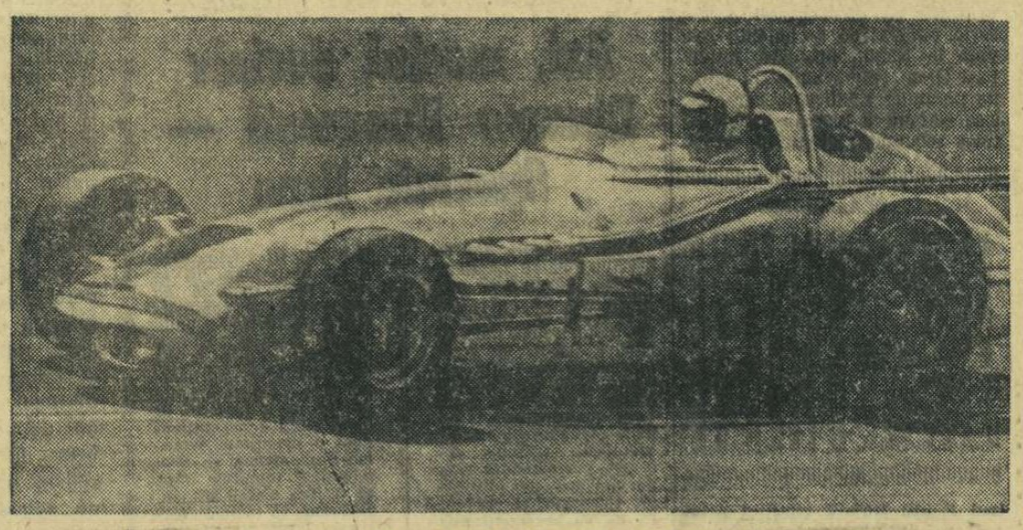

A. J. Foyt în acțiune. El a cîștigat ediția de anul trecut a competiției

Acoperirea întregii distanțe de 500 de mile durează peste trei ore, iar vitezele înregistrate sînt impresionante. Cîștigătorul de anul trecut, americanul A. J. Foyt, a parcurs întreaga distanță, la volanul unei mașini Coyote-Ford, cu o medie generală de 244 km pe oră. Pentru o asemenea performanță se consumă o mare cantitate de carburanți pe care mașinile n-o pot lua în întregime la bordul lor. De aceea, de două sau de trei ori în timpul cursei, concurenții intră pe o pistă de refugiu pentru alimentare. Acolo, echipe special antrenate „fac plinul" și schimbă roțile ale căror cauciucuri se distrug la viraje. Întreaga operațiune nu durează decît 18—20 de secunde!

Cursa reprezintă un mare *business* atît pentru organizatori (încasările sînt fabuloase), cît și pentru piloți și constructori. Același Foyt, de care am amintit, a primit anul trecut pentru victoria sa premii în valoare de 500 000 de dolari. Dar și riscurile sînt enorme, circuitul de la Indianapolis fiind vestit prin accidentele sale. În 1964, în flăcările izbucnite, ca rezultat al unei busculade, au ars 12 automobile și doi alergători. Campania de presă dezlănțuită cu acel prilej a pledat pentru suprimarea cursei, ceea ce bineînțeles nu s-a realizat. Au fost luate totuși unele măsuri pentru sporirea securității alergărilor, care însă sînt destul de ineficace. Chiar la antrenamentele din săptămînile trecute cîteva mașini s-au lovit de zidul de protecție, iar pilotul englez Mike Spence, care proba un automobil cu turbină, și-a găsit moartea.

Ediția din acest an trebuia să însemne, pe lîngă altele, o confirmare a turbinelor cu gaze folosite pe mașinile de curse. Constructori dintre cei mai vestiți — Colin Chapman, Caroll Shelby, Ando Granatelli — înscriseseră în cursă astfel de mașini, pe care voiau să le probeze alături de automobilele cu motor clasic. Dar moartea lui Spence, precum și celelalte accidente suferite de alți cîțiva piloți, i-au determinat pe constructorii citați să declare că se retrag din competiție. În plus, a intervenit și un conflict de ultim moment, datorită faptului că nu s-a găsit o formulă echitabilă pentru echivalarea puterii turbinelor. Toate acestea au redus din interesul pentru cursă și au pus-o sub semnul unei oarecari incertitudini.

Dumitru LAZAR

ECHILIBRU DE FORȚE ÎN ULTIMA REUNIUNE A FINALELOR

(Urmare din pag. 1)

pionatelor — proba caiacelor de 4, întrecerea în care de fiecare dată spectatorilor li se oferă prilejul unei pasionante și deosebit de spectaculoase dispute sportive. Egalitatea de pe prima parte a cursei între echipajele cluburilor Dinamo și Steaua a fost continuată — cu avantaj pentru dinamoviști — și în tururile următoare ale probei. Cu mai multă omogenitate valorică, excelînd tactic, **Calenic, Ivanov, Covaliov, Sidorenco** reușesc să se distanțeze și să cîștige autoritar cursa.

După cele 18 finale ale campionatelor naționale se cuvin, desigur, și alte constatări. Le vom împărtăși într-unul din numerele viitoare.

REZULTATE TEHNICE

K 2 — 10 000 m: 1. I. TERENTE-C. COȘNIȚĂ (Steaua) 45:48,0; 2. M. Ivanov-I. Simionenco (Steaua) 45:51,0; 3. A. Sciotnic-C. Macarenco (Dinamo) 46:32,0.

K 1 — 10 000 m: 1. ȘT. POCORA (Steaua) 49:18,8; 2. A. Varabiov (Dinamo) 51:21,5; 3. N. Schmul (Olimpia) 51:44,3.

C 2 — 10 000 m: 1. I. SUHOV-S. PROCOP (Steaua) 50:15,5; 2. P. Maxim-A. Simionov (Dinamo) 50:36,0; 3. Trofimov-Sevastian (Steaua) 51:56,5.

C 1 — 10 000 m: 1. A. BUTELCHIN (Dimano) 54:16,0; 2. A. Igorov (Steaua) 54:20,9; 3. I. Macarenco (Dinamo) 56:09,4.

K 4 — 10 000 m: A. CALENIC-D. IVANOV-C. COVALIOV-I. SIDORENCO (Dinamo) 39:55,8; 2. Scurca-Terente-Artimov-Cuciuc (Steaua) 40:27,3; 3. Anuri-Denisov-Trofin-Zabara (Dinamo) 41:19,7.

În clasamentul pe cluburi, primul loc a revenit echipei Dinamo cu 1992 puncte.

RAPID BUCUREȘTI — LOCUL 2 LA CAMPIONATELE EUROPENE FEROVIARE

În localitatea Wiesbaden (R.F.G.) au avut loc campionatele masculine europene feroviare de popice, în programul cărora au figurat două probe: echipe și 200 bile mixte individual (tur-retur).

Echipa Austriei, în care au evoluat jucători vizați pentru actualele campionate mondiale, a totalizat — cu mare greutate — 4 941 p.d., fiind urmată în clasamentul pe națiuni de reprezentanta României, *Rapid București* cu 4 809 p.d. Pe celelalte locuri s-au clasat, în ordine: R.F.G. 4 737 p.d., Ungaria 4 713 p.d., Cehoslovacia 4 670 p.d., Franța 4 374 p.d. și Bulgaria 2 986 p.d. Cel mai mare rezultat din echipa feroviarilor bucureșteni a fost obținut de I. Petru: 847 p.d.

Turneul individual a fost cîștigat de maghiarul I. Mojsar cu 1 752 p.d. (2 jocuri). Din nou, I. Petru a fost cel mai bun dintre români, clasîndu-se pe locul 5 cu 1 665 p.d. Ceilalți popicari înscriși în concurs, M. Nițescu și tînărul Constantin Tudor, au ocupat pozițiile 10 (1 599 p.d.) și, respectiv, 11 (1 580 p.d.).

CAMPIONATELE MONDIALE SE CUNOSC LOTURILE SPORTIVILOR ROMÂNI

Pregătirile popicarilor noștri în vederea apropiatelor campionate mondiale se apropie de sfîrșit. După mai multe întîlniri internaționale de verificare în țară și peste hotare, antrenorii *F. Popescu* și *Alexandru Andrei* au reținut următorii sportivi: *fete* — Tinca Balaban, Elena Cernat, Crista Szocs, Margareta Szemany, Cornelia Moldoveanu, Elena Trandafir, Florica Neguțoiu, Ana Marcu; *băieți* — P. Purje, C. Vînătoru, I. Micoroiu, V. Măntoiu, Gh. Silvestru, C. Rădulescu, A. Șucatu, D. Kridor, I. Tismănaru, A. Chirilă.

23 MAI — 1 IUNIE
DE CADA CADOURILOR PENTRU COPII
DUNĂREA
COOP
Ce să aleg?
PRINCIPALUL ESTE CA DUMNEAVOASTRA SA-I OFERITI PRODUSELE M I A
LE GĂSIȚI LA MAGAZINELE COOP

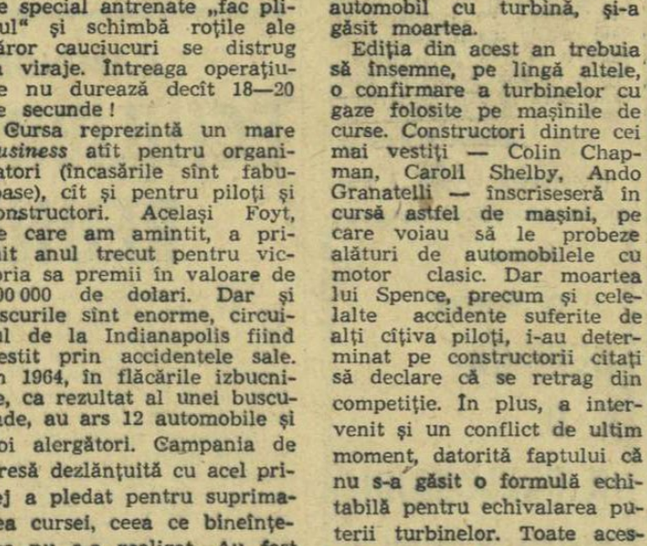

LA CINEMATOGRAFUL PATRIA DIN CAPITALĂ

SOPHIA LOREN, STEPHEN BOYD, JAMES MASON,

CHRISTOPHER PLUMMER, MEL FERRER, OMAR SHARIF

apar în filmul

Regia: ***ANTHONY MANN*** *Film în culori pe ecran panoramic*

Condiții optime de vizionare, sala are aer condiționat